

באירופה ובארצות הברית זה קיים מזון -

בארץ זה נכנס עכשיו לאופנה:

הסטודנטיות העובדות כנערות בארים

לה כי הלקוח תמיד צודק, נרעזה וכעת, היא אומרת, היא יודעת להתגבר על כל המצבים. לעבודתה מגיעה ענת בטרמפים, והביתה היא חוזרת עם אחד מאנשי הפאב. מס' פרת ענת: "אני באה ממשפחה אמידה, אבי רואה-חשבון ואמי מהנדסת-כימיה. אבל אני חושבת שזה לא-מוסרי שהם יתמכו בי, העבודה הזו טובה לי מאד. אני מרוויחה בכמה ערבים בשבוע סכום המגיע ל-500 לירות, במיקרה הגרוע, ואני לא היחידה מבין החברות שלי העובדת כמלצרית. יש לי חבר קבוע שבא לבקר אותי בעבודה, וגם הוא אינו רואה בעבור דתי שום פסול."

ההורים

משחדים בכסף

ק' לי זק' היפהפיה היא סטודנטית ל-אמנות, התומכת באמה הצעירה, ל-עבודת המלצרות הגיעה דרך חברה, אחרי שקודם-לכן עבדה כחברנית במלון. מספרת קלי: "הלקוחות בדרך-כלל סימפאטיים

עירית מלכוניץ' בת ה-24, מתמחה למישפטים, טוענת כי היא היתה חלוצת נערות האוניברסיטה. מספרת עירית: "לפני כשנתיים התחלתי לעבוד כמלצרית במועדון-לילה. חברה שלי סיפרה לי על האפשרות הטמונה בעבודה כזו, שאינה מחייבת קביעות ומכניסה סכום לא רע. עשיתי חשבון שזה יהיה לי נוח מבחינת הלימודים, ניערתי כמה דיעות קדומות, והתחלתי לעבוד."

"בתחילה הגיבו הורי על עבודתי בחומ' רה, אבל בינתיים הם התרגלו." יהודית פרידמן, תלמידת סמינר לוינסקי, עובדת כמלצרית במועדון-התיאטרון. יהודית מרוצה בעליל מעבודתה, ואומרת: "הקהל פה יוצא מהכלל, אין לי שום בעיות. זוהי עבודה נעימה, במקום תר-בותי. אני לא מרגישה בכלל כמו מלצרית, למרות שאני מנקה שולחנות ומגיי-שם משקאות."

קורה לפעמים שבין הלקוחות יש כ-אלה שאינם נוהגים יפה במלצרות האק-דמיות. קורה שלקוחות מכנים את הנע-רות בשמות-אנאי, כמו למשל אלה שהע-ליבו את ענת קרטיס בת ה-21, תלמידת

ת'אטרו! שנה שנייה לומדת אנה אברהם בת ה-20, אביה של אנה רופא, ואמה צלמת. היא מתגוררת בשכונת-מגורים אמידה, ואילו רצתה יכלו הוריה לפרנסה בכבוד, אך אנה מעדיפה לעבוד כמלצרית, ובלבד שתפרנס את עצמה, מרוצה מאוד ממקום-עבודתה ואף יצרה קשרים חברתיים עם רבים מלקוחותיה.

נתעוררות

האנונימי בארץ

נמשכות על-ידי השכר, הטיפים -

וההזדמנות להכיר אנשים מעניינים

מאד. יש רק כמה יוצא-דופן, שבגלל שאני לא מלצרית רגילה מתנהגים אלי כאילו הייתי משרתת, אבל זה לא מדאיג אותי.

השנה הראשונה בחוג לתיאטרון, העובדת בפאב הנרי השמיני. ענת נפגעה ופרצה בדמעות, ורק אחרי שהבוס שלה הסביר

ה ורי יעדיפו לחת לי 1000 ל-רות לחודש, ובלבד שלא אעבוד בתור מלצרית. אמרה בהתרגשות דיסה, צעירה נאה בת 21 העובדת כמלצרית ב-רפיס פיאו-באר, וסירבה בחוקף לגלות את שם-מישפחתה.

אך דיסה תלמידת השנה הראשונה בחוג לקולנוע של אוניברסיטת תל-אביב, היא בתחלט בחורה יוצא-דופן. רבות מחבר-רותיה הסטודנטיות, העובדות לפרנסתן כמלצריות וכנערות-בארים במועדוני-הלילה בתל-אביב, לא רק אינן מתביישות במיקצוץן ואינן מסתירות אותו מהוריהן, אלא נהפוך הוא: הן גאות ושמחות על כי מצאו להן מיקצוץ שאינן מחייב אותן לעבוד במשך היום, והמכניס להן מדי-חודש סכום-כסף נאה.

אין מה

להתבייש

באירופה ובארה"ב מקובל על סטו-דנטים וסטודנטיות לממן את לימודיהם והוצאותיהם מעבודות-ידחק, ובעיקר מ-עבודות מלצרות במועדוני-לילה ובמיס-עדות. אך לארצנו הקטנטונת הגיעה ה-אופנה החדשה רק בשנה האחרונה. ניתנת האמת להיאמר כי בירושלים, שהיא עיר סטודנטאלית מטיבעה, מקובל היה מאז ומתמיד על סטודנטים לעבוד במועדוני-לילה כמו בכחוס, פוס-פוס, או הגלריה הקטנה, אך לתל-אביב הגיע האופנה ב-איתור.

קולנוע לומדת דיסה, החוששת שמא יידעו הוריה על מיקצוזה הצדדי, חיה בדירה שכורה.

חינוך מיוחד לומדת יהודית פרידמן בת ה-23, אביה של יהודית פו-על, ואמה עקרת-בית. יהודית החיה בגפה מפרנסת את עצמה, ומשלמת את לימודיה מעבודתה כמלצרית. היא אינה רואה בעבודה זו כל רע.